

7. Sen gå wi of åt lunden gröna,
Der skola träden böja sig,
All älskones blader och blommor sköna
Jag på vägen vill strö för dig. :~:

8. Alla födloar vill of gärna,
Alla smaka med stor föro,
Alla smaka med stor föro,
Samlar man på i smittens herde. :~:

9. Gång jag med dig,
Har delat,
All delat i hast i hop,
Har jag dig, gång mig dig har felat,
Minna jag, men glöm aldrig mig.

10. Jag har i mitt minne,
Har jag i mitt minne,
Har jag i mitt minne,
Har jag i mitt minne.

11. Gå jag i mitt sinn begär,
Har jag i mitt sinn begär,
Har jag i mitt sinn begär,
Har jag i mitt sinn begär.

12. Jag dem genast på båten ger,
Har jag i mitt sinn begär,
Har jag i mitt sinn begär,
Har jag i mitt sinn begär.

13. Jag har i mitt sinn begär,
Har jag i mitt sinn begär,
Har jag i mitt sinn begär,
Har jag i mitt sinn begär.

GS 980

Twenne wackra

W i s a

Den Första:

Dalst

Friare-Wisa

emellan

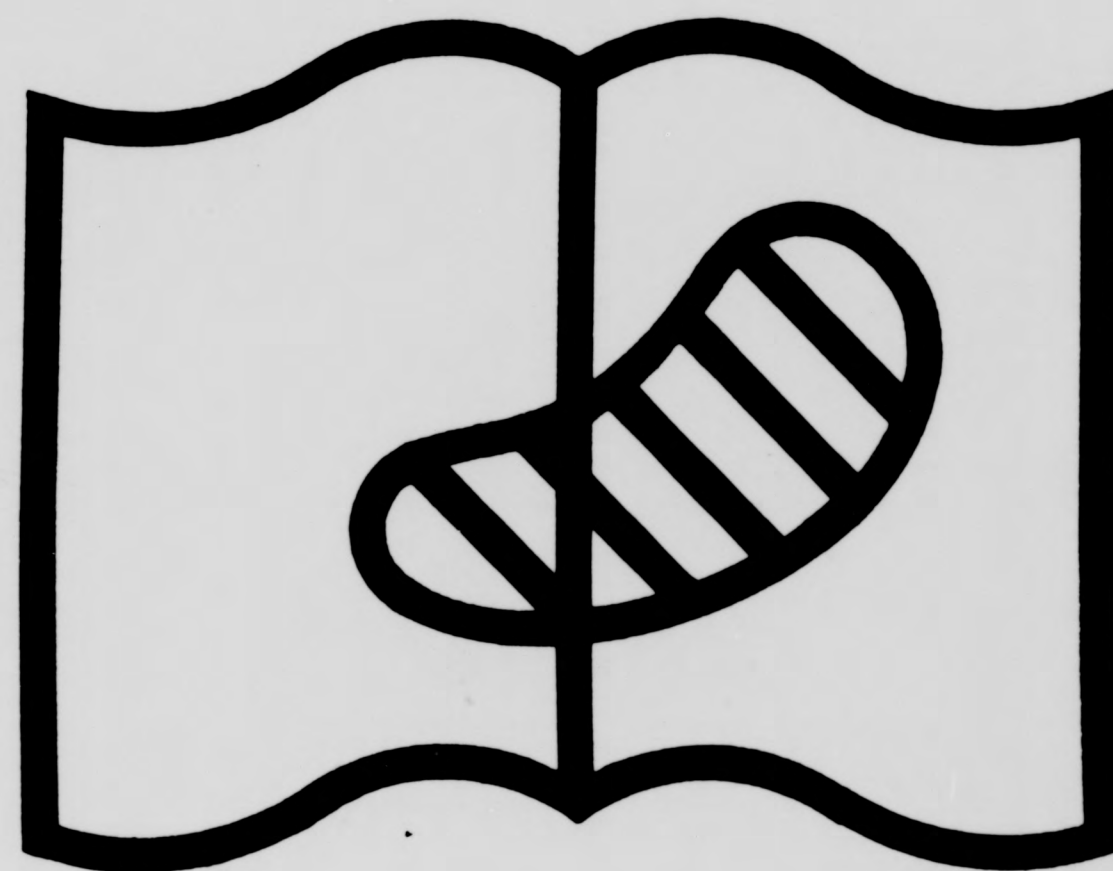
Hans och Malin.

Den Andra:

En Kärleks-Wisa:

Uf! Uf! Se huru jag är rc.!

Linöping, 1827;
Tryckte i Petreska Boktryckeriet.

Symbol 10. Förlagan svårläslig
Original difficult to read

Den Första:

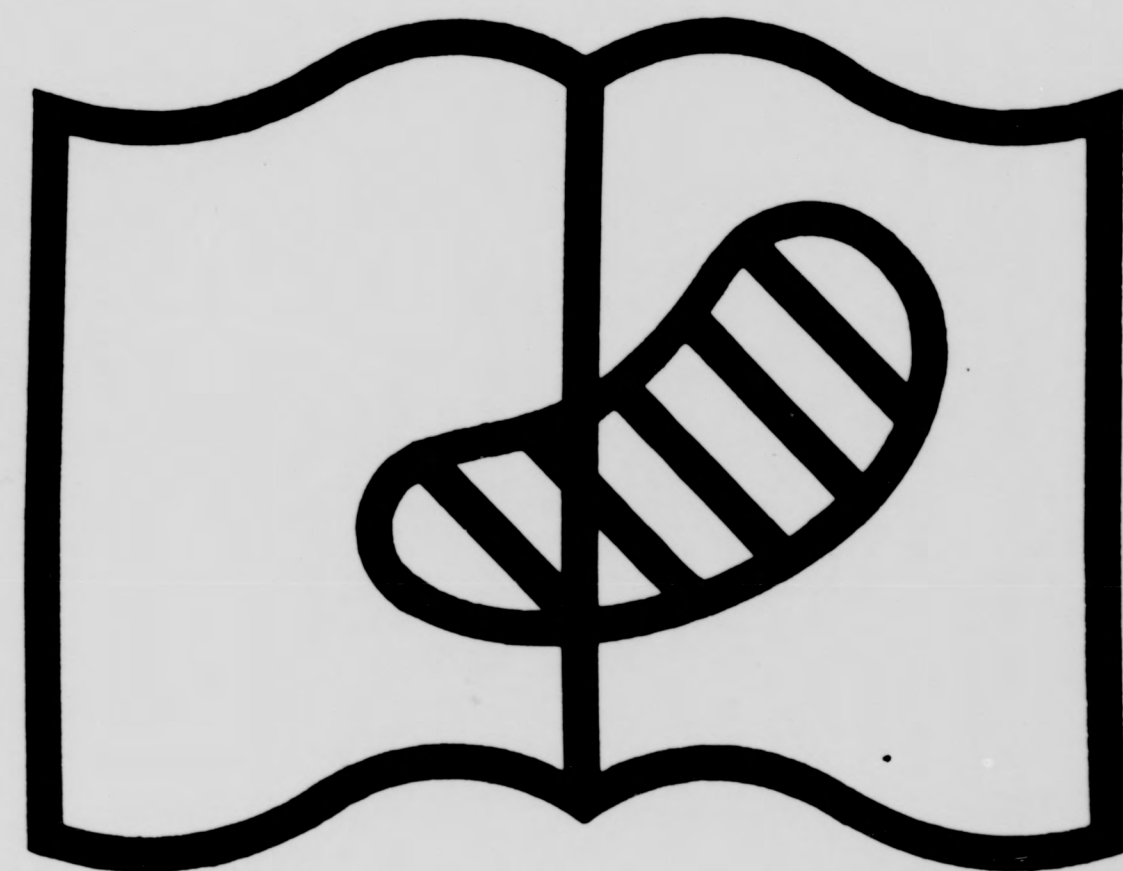
Hans.

1.

Iskalla vintren till ända nu lider;
Solen då åter med våren framstrider;
Värman uppfrisar allt
Snöad som förr legat kallt,
Kläder båd' åkrar och ångar de gröna;
Stalluga stogar gör löfrik och stöna.

2. Swanan och tranan de komma nu åter;
Orren och tjädern de kuttra och låter,
Och alla foglar små
Para sig två och två,
Djuren i skogen så lustiga springa;
Fiskar af glädje i vattnet sig springa.

3. Du lyster mig nu ensamman vara,
Jag och min Kulla vi vilja oss para,
Sötaste Malin min,
Ombyt ditt hårda sin,

Symbol 10. Förlagan svårsläslig
Original difficult to read

Låt oss hvarannan i sommar få fåsta;
Att vi och kärlekens sötma må fråsta!

Malin.

4. Du alla timmar om ålfog wist pratar,
Wet du dock icke hur högt jag dem hatar,
Derföre tig nu still,
Sag dig ej höra will!
Sag aller mej i manfolks wäld gifwer,
Men till min dödsstund ogifter förblifwer.

Hans.

5. När skall då en gång den solen upprinna,
Att jag dig uti mitt sköte skall finna,
När skall den därn uppgå,
Att jag dig ega få,
När skall omsider den natten då hamna,
Att jag mig Malin får hjertligt omfamna.

Malin.

6. Solen då säkert i wester upprinner,
När som din önskan sin fullbördan winner,
Tollf dar i weckan blir
Då jag dig handen ger;
Natten om middan sig lärar infinna.
Då du mig uti din armar skall finna.

Hans.

7. Bland alla Kulor i hela wån socken,
Har jag aldrig funnit nån tocken,
Din hy långt hwitare är
En som hufvadt du bär;

Din bruna ögon i glans öfwerwinner,
Alla de ljusen i Jul-Ottan brinner.

Malin.

8. Mor mins brudkjortel i rödnan ej hinner
Att blifwa liknad wid din röda kinner,
Din trut så fager är,
Lifsom ett hallonbär
Mjölkhwita halsen och bröstena dina,
Liknar par bullar af hwetmjölet fina.

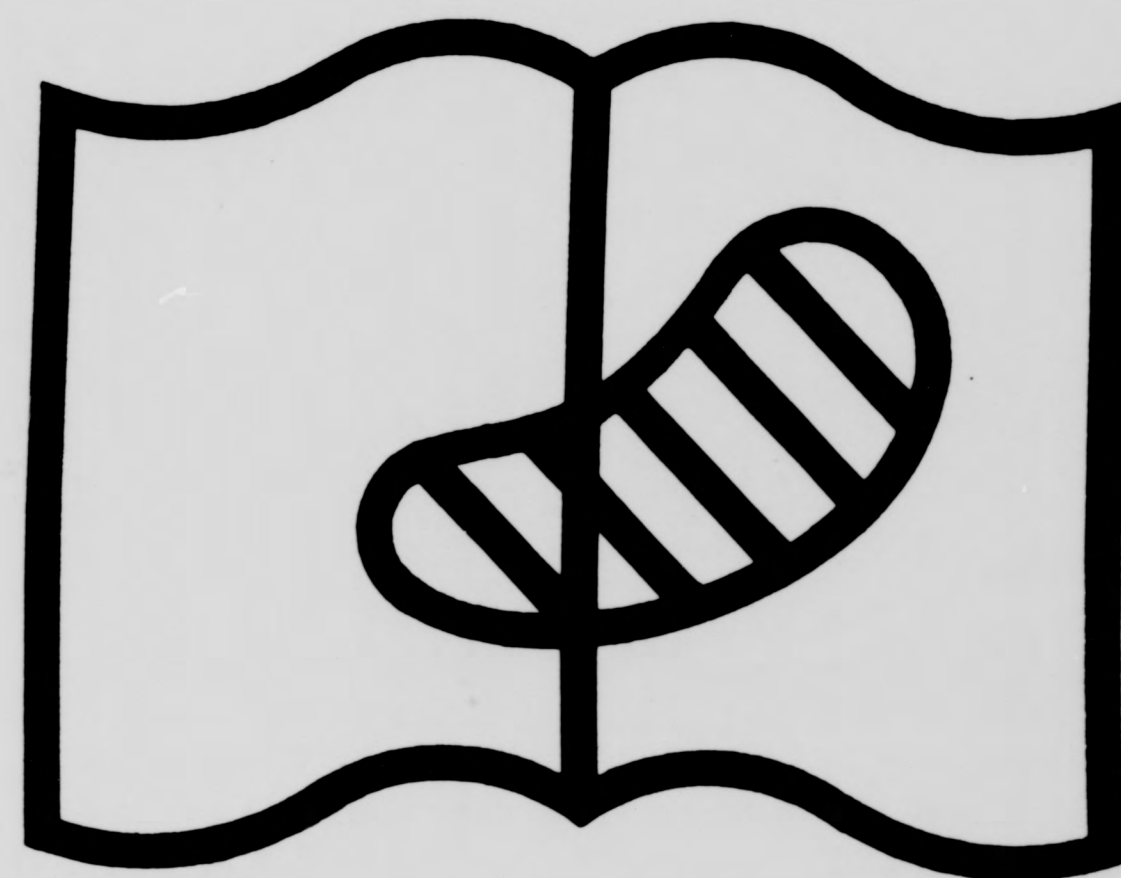
Hans.

9. Kolswarta håret som pryder din nacka,
Lifsom ulla på mors swarta tacka,
Händerna äro små,
Fötterna äfvenså;
Ja all den qwickhet som du hos dig hyser,
Mer än din skönhet och däjlighet lyser.

10. Ty jag wet aller hwarutaf det kommer
Att du som eljest twcks wara så frommer,
Är alltid sur och twär,
Mot den dig hålles får;
Du, som först ålfog upptändt i mitt hjerta,
Söker ej en gång att lindra min smärta.

Malin.

11. Mor min har lärt mig den sedan att följa,
Att när jag ålfar, bör jag sådant dölja,
Och alltid säga nej,
Fast jag det menar ej;

Symbol 10. Förlagan svårläslig
Original difficult to read

Gofarnes otrohet på sådant wälla,
Att hwad de lofwa de aller på hålla.

Hans.

12. Skall jag då oftyddigt hos dig umgälla,
Att andra plåga sig lätigt inställa,
Fast jag dig allfar rätt,
Uppå det bästa sätt.
Wallhund är aller din kriter så trogen,
Som jag till döden är dig redebogen.

13. Min herdepipa din ros plår framföra,
Hwar gång wi faren i betet skall föra,
Och ditt namn ristas in,
I både ~~hjärta~~ lind;
Och är det än djupare i hjertat mitturit,
Som dig en ewiger trohet har skurit.

Waffen.

14. På walan om du mej aller will swika,
Och jag och icke från min lofwen wika,
Jag skall dig hålla af,
Ells det jag längs i graf;
När alla enbår på en gång bli mogna,
Skall du först finna jag dig är otrogen.

15. Wattnet skall fört uti Siljan och tryta,
För'n jag min kärlek mot dig skall ombyta,
Beroen försmälta lär,
Så ja dig öfwerger.
Kroppen kan wäl uti aspa förwändas,
Men aller min trohet i ewighet ändas.

Den Andra:

1.

Wet! Wet! Se huru jag är bunden,
Kan ej sieswer hjälpa mig;
Men Herren Gud gifwe jag lefwa kunde!
Till den dagen jag finge dig. ::

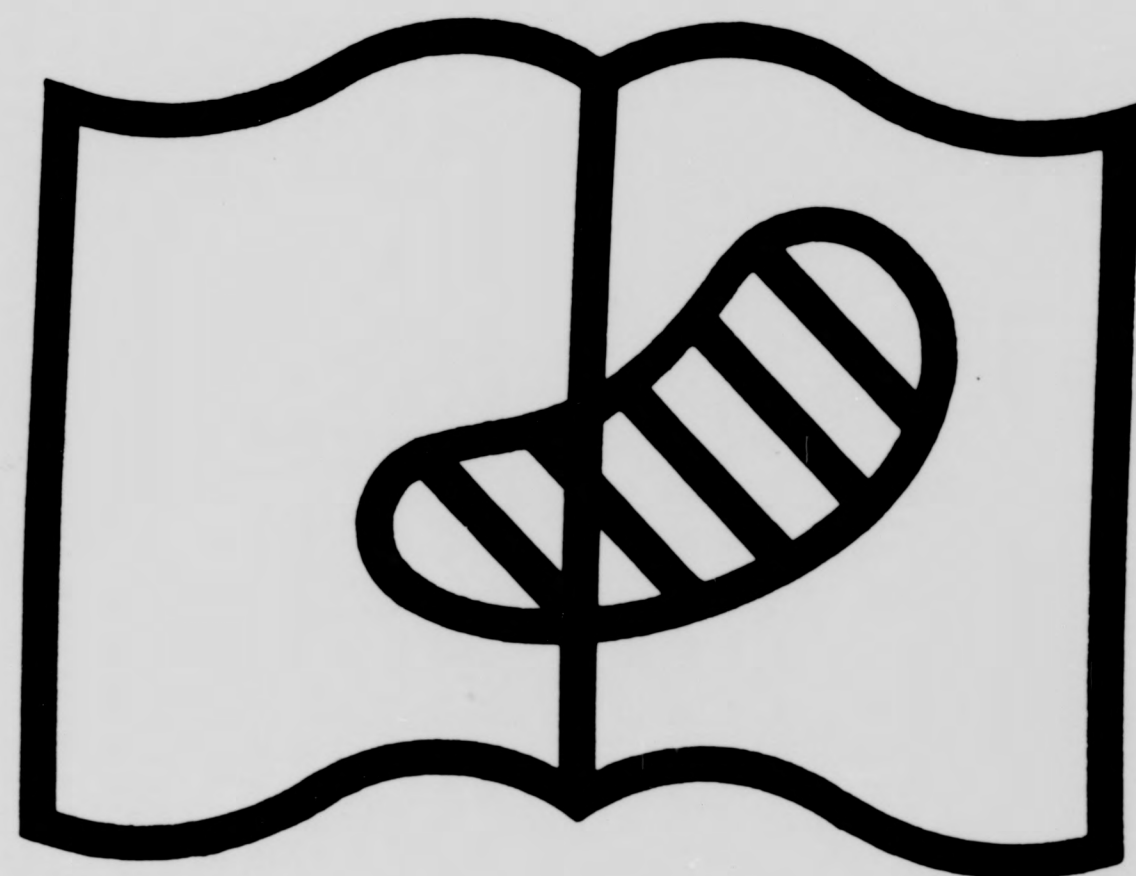
2. Fast det ses mig fåfängt wara,
Hwem kan weta hwad Gud han gör,
För Herren som hastwer så mången parat,
Han vill gifwa sin hand dertill. ::

3. Ly du wet, jag har mitt hjerta,
Som jag fått utaf min mor,
Då lider jag stor sorg och smärta
Om det fattas hos dig bor. ::

4. Dina ögon ha mig bundit,
En hastalt har fångsladt mig,
Och jag stor kärlet för dig har funnit,
Jag kan aldrig glömma dig. ::

5. Schwart du går så låt mig följa,
När du tröttnar, så sätt dig ner,
Och låt min kärlek hos dig blifwa,
Låt mig wara der du är. ::

6. Bådda mig bredwid din sida,
Att jag roligt hwila må,
Då mister jag stor sorg och qwida
Om jag hos dig sofwa får. ::

Symbol 10. Förlagan svårsläslig
Original difficult to read